

Acésta fóia ese
cate 3 cole pe luna
si costa 2 florini v. a.
pentru membrui aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainatate
10 franci cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Fóia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentulu se
face numai pe cate
1 anu intregu.
Se aboneaza la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiu, seu prin posta
seu prin domnii co-
lectori.

Nr. 12.

Brasovu 15. Iuniu 1870.

Anulu III.

Fragmente din istoria lui Ioanu Bethlen.

(Continuare).

Mich. Teleki se reintorce dela Satumare cu una epistola a generariului Copp, adresata principelui Apafi din 6. Maiu 1664 si coprindetoria de optu puncte, dintre care unele corespundu impregiurarilor de atunci, éra altele mergu pana la nerusinare. Dupace adeca Copp dechiara pe Martinu Moldovanu de unu comandante imbecilu, din ale carui mani turcii voru rapi de siguru Székelyhida, pretinde cu totuadinsulu, ca Apafi se calce invoiela inchiaeta cu soldatii nemtiesci si se'i dea pe man'a lui, seu incai se'i maltrateze astfeliu, in catu se pera toti; mai incolo Copp cere, ca M. Apafi se se faca spionulu imperatului, jocandu pe man'a lui tote scisorile angurenilor refugiati si tradandu tote planurile loru; in fine astépta dela Apafi, ca nu cumuva se ésa turcilor in ajutoriu, dechiara totu-unadata, ca dieu elu, Copp, nu va scote garnisonele nemiesci din Gherla, Betlénu si Cetatea-de pétra, pentrucă acelea sunt bine acolo unde sunt, din contra pretende, ca principele se dea preste nasu generarilor sei Pav. Béldi si Gilányi, déca aru cuteza a mai seduce vreo garnisona la rebeliune*).

Copp facea acestea pretensiuni in numele imperatului Romaniloru; de aceea Mich. Apafi si consiliarii sei érasi se afla in perplexitate, érasi se clatiná intre döue poteri, pentrucă neci le dá man'a se accepte conditiunile némtiului de fric'a turciloru, neci se le respinga, de frica ca se nu cada in urgi'a lumiei crestine. In fine principele se decise a trimite pe Baltasaru Macskási la Satumare, pentrucă se spuna lui Copp, ca déca cei imperatesci nu voru face vreuna demustratiune cu arme asupra Transilvaniei, atunci Apafi ne mai potendu resiste la urgitatiunile marelui veziru, se va vedea constrinsu a se scóla cu arme asupra Ungariei; deci Copp se'i spuna, ca ce mesure cugeta elu a luá in acestu respectu.

Intre acestea Copp si canoniculu Kászoni nu asteptara multe consultatiuni, ci audiendu numai din faima órba, ca comitele Franciscu Rhédei, comandantele cetatei Hustu din comitatulu Maramurasiu, ar fi moritu, acelu iesuitu Kászoni pléca indata cu óste spre a occupa numita cetate renumita de tare. Cetatea

*) Particulariter etiam Paulo Béldi et Gilányi aliisque si qui essent, injungatur, ne prout antehac factum est, unum seu alterum praesidium ad seditiones vel rebelliones quocunque movere ausint. Pag. 121.

Hustu impreuna cu numitulu comitatu se tienuse din vechime totu de Transilvani'a. Audiendu inse Kászoni, ca Rhédei este in vietia, si intrebatu fiendu ca ce cauta elu cu atata óste pe pamentulu Transilvanie, reverenti'a sa se sciù reculege si minti un'a buna dicendu, ca a venit numai de visita la dn. Rhédei; éra óstea venise numai pentru securitatea scumpei sale persoñe.

In Aprile generariulu nemiescu Susa luase dela turci cetatea Nitra prin multa versare de sange, dupa care acelasi generariu indata si scrise lui M. Apafi, ca nu cumuva se ésa cu óste in ajutoriulu turciloru, ci se remana in tiéra, pentrucă elu, Susa, se apropie cu óste mare spre confinie Transilvaniei, spre a tiené din acésta parte pe turci in respectu. Acea epistola a lui Susa pôrta dat'a din 21. Aprile. In acelasi tempu inse delegatulu marelui veziru stá nemiscatu in Alb'a-Iuli'a si cerea pe fiacare dî tributulu de optudieci mii de taleri si óste transilvana intréga in contra némtiloru. Pe atunci se intempla tragicomie'a scena cu principele M. Apafi, candu elu irritat si nacajitu de mórtie prin turci, in un'a de dile incepù se'i blastame cumplitu, dicendu intre altele: Dupace in vieti'a acésta nu avemu scapare de cumplita' rapacitate a turciloru, se dea Ddieu, ca pe ceea lume atatu noi, catu si ceilalti crestini se privim din paradisu, cumu scelerat'a natiune otomana aruncata in fundulu iadului sufere torturele meritate.

Pentrucă se nu se arate neascultatoriu de poruncile turcesci, M. Apafi luá dispositiuni, pentrucă la optu dile dupa rosalii se se concentreze pe campia dintral Alb'a-Iuli'a si Teiusiu patru mii de óste alésa. Acésta se si intempla tocma pre candu veni scirea positiva, ca turcii au suferit un'a bataia grea dela crestini la Oradea si ca orasulu (urbea) Oradea cadiuse in manile acestora, éra turcii se stritorasera in fortaréti'a de acolo. Se reintorce si Balt. Macskási dela Satumare cu respunsu datu in scrisu si prin graiu, dupa carele Copp si Kászoni era determinati acumu ca neci-unadata, nu numai a face incursiuni pasagere in Transilvani'a, ci a ocupa tiéra intréga cu óste nemiesca, ba pop'a Kászoni inca si amenintia dicendu, ca imperatulu numai in favórea Transilvaniei ar fi portandu acea guera grea, si ca imperatulu are se'si resbune de ardeleni, pentrucă acestia mai inainte si batusera jocu de clementia lui.

(Duóe victorii partiali pana la ce mesura infoiesera truf'a partitei iesuitice din Ungari'a!)

In dio'a in care'si dete Macskási raportulu seu dela Satumare, unu altu solu alu marelui veziru a-junse la principale, spre a'i cere că se ésa indata cu óstea in Ungari'a. Totu in acelea dile se respondise faim'a, că vinu tatarii in tiéra. Asia de un'a parte haiduci si nemti, de alt'a tатари. Aristocrati sî poporu incepura se fuga in tóte partile. Faim'a inse despre tatari esf mintiunosa.

Baltasaru Macskási fu trimis din nou la Copp sî la Kászoni spre a'i roga, că se desiste dela orice invasiune, că-ci bataia ce luara turcii la Oradea este de ajunsu, pentrucă se'i retiena pe ei dela invasiune; éra in cátu pentru punctele aduse de Teleki se le spuma, că preste puçinu se va da respunsu. Abia manecă Macskási spre Satumare, pre candu éca vine una epistola dela agentulu tierei Ladislau Baló, scrisa in 28. Maiu n. 1664 din castrele marelui veziru dela cetatea Sighetu. In acea scrisoare se face cunoscutu, că ambele armate ostili se apropie un'a de alt'a, că turciloru tocma le venira mari succurse de ianiceri sî de calareti. Ací Ioanu Bethlen dice, că scriendu acestea ii tremura man'a de frica, că nu cumuva turcii se ésa victoriosi, că-ci atunci ar fi pace de Transilvani'a. Cu alte cuvinte: Transilvani'a decadiuse a-tátu de afundu, in cátu ea cu tóta minunat'a sa positiune geografica, neci-decumu nu se mai simtia in potere de a obserba una neutralitate armata absoluta, sér in casu de a i se ataca neutralitatea, a o apara sî a'si vende independentia cu celu mai scumpu pretiu din lume, precum o au vendutu elvetianii, ingropandu in valile sî muntii loru corpuri intregi de a le lui Napoleon I.

In acestu anu, a cincea dî dupa rosaliu, se nasce lui Apafi unu pruncu, botezatu apoi cu numele Georgie.

In optu Iuniu Mich. Apafi tiene in campia de langa Teiusiu consiliu cu 21 boieri sî consiliari, spre a respunde la cele optu puncte sér pretensiuni ale lui Copp sî Kászoni, formate in numele imperatului sî trimise prin Teleki. Cu data din 12. Iuniu se subscrise unu respunsu constatoriu totu din optu puncte sî apoi se dà érasi lui Mich. Teleki, că se'lu duca la Satumare. Aceluiasi Teleki i se mai comisera inca sî alte afaceri, asupra carora avea se negotieze cu Copp sî cu Kászoni, éra lui Martinu Moldovanu comandantelui din Székelyhid'a, pe care Ioanu Bethlen ilu lauda că pe unu barbatu de caracteru tare (vir constantis ingenii), i se comite in secretu, că déca nemti voru incerca se reocupe acea fortarézia, elu se nu se opuna!

Responsulu din 12. Iuniu datu de Mich. Apafi sî de consiliarii sei generariului Copp sî canonicului Kászoni marturiscesc din nou, sî mai presusu de tóte despre imbecilitatea aristocratiei transilvane din diu-metatea a duó'a a vécului alu 17-lea. Ardelenii in acelu respunsu promitu imperatului, nemtilor si ungurenilor mai tóte cátu pretensera aceia dela ei, de alta parte inse tremura că vérg'a de friculiti'a turciloru. Pe soldatii nemtiesci nu'i dau ce e dreptu, spre

impuscare sér spendiurare, promitu inse lui Copp, că'i voru dimite din sierbitiu si că'i voru cumpata asia, in cátu aceia se péra de fóme sî de golatate. Se róga de nemti sî de ungureni pre totu ce au ceia santu, că nu cumu-va se dea pe fatia acea corespondentia secreta, că de voru afla turcii, va fi vai sî éra vai de ardeleni. Apafi se escusa cu multe vorbe, că a fostu constrinsu a subscrise patent'a din castrele dela Strigonu, se róga inse, că imperatulu se lase protestantiloru libertatea religiosa. In cátu pentru esirea cu óste in ajutoriulu turciloru, Apafi sî boierii spunu curatu, că ei acésta trebue se o faca, pentru că nu sunt de capulu loru, ci supusi ai turciloru; apoi că ei se afla intre duóe focuri, adeca intre turci sî intre persecutiunile sangeróse ale iesuitiloru*).

In punctele separate comise lui Teleki se cere din nou, că Gher'l'a, Betlénulu sî Cetatea-de pétra, cumu sî Székelyhid'a dupa inchiaierea pacei se fia desiertate de garnisón'a nemtiesca. Lasandu-se acelea fortaretie cu totulu in posesiunea Transilvaniei, éra pacea se se inchiaia numai sub conditiune, că turcii se se departe cu totulu din Oradea.

Intre acestea trimisii turcesci venea unii dupa altii sî cerea tributulu in suma de optudieci de mii de galbini, cumu sî că Apafi se ésa turciloru in ajutoriu cu intrég'a armata sî se se imprene cu Domnulu Munteniei, cu alu Moldovei si cu pasii dela Oradea sî Agri'a.

Totu atunci Copp comanda in Transilvani'a una invasiune cu trei scadroni de nemti sî sieptesprediece companii compuse din drosdele ómeniloru (colluvies). Aceia predara sî omorira cumplit u pana la Clusiu. Ioanu Bethlen enarandu acésta invasiune dice: In his omnibus (rapinis, caedibus, stupris) germanos hungaros longe modestiores fuisse fatendum est. Adeca: Trebuie se marturisimu, că in tóte acestea rapine, omoruri, desfrenari trupesci, nemti era multu mai moderati decâtungurii. Comandantele nemtilor Ioannes Baptista promisse, că ceea ce voru fi rapiti ai sei, va cerceta si va restitui totu. Comandantele ungurescu Kökenyesdi, unu talchariu de profesiune, nu a voit u se dea nimicu.

Éca că in 11. Iuniu vení unu altu solu cu epistola dela marele veziru, care facea cunoscutu lui Apafi, că turcii au batutu pe nemti, luandu-le cu asaltu Cetatea noua (facuta de comitele Zrini pe rip'a riu-lui Mura), că acum Apafi pote remané acasa, pentrucă se voru apropiá turcii incóce. Totu in acestu intielesu scrisse sî Ladislau Baló, care pe atunci era agentu din partea Transilvaniei langa marele veziru.

Atunci boierii tierei, carii se tienea de partit'a

*) Éca din tecstu: Utinam hujus quoque puncti effectuatio esset in potestate nostra sita! Sed cum nostri juris minime sumus, facimus non id quod volumus, sed quod regentis (ottomanni) jubet saevitia.... Non bruta, non trunci sumus, aerumnas nostras cum dolore sentimus, respirum precibus implorantes. Hinc furor Dominantis, illuc christiana nos pungit affectio etc. Pag. 134—136.

turcésca, isi inaltiara capetele, sî incepura a injura sî a dechiara pe nemti de insielatori. Apafi insusi demandă comandanțelui din Székelyhid'a, anume Martinu Moldovanu, că acea fortarézia se nu o dea imperatului nemtilor.

In acelasi anu 1664 Joannes Daczo, care ducea tributulu la Pórta, acusatu că ar voi se restórne pe Apafi, scapă de captivitate cu marele juramentu ce a pusu.

Pe 20. Iuliu se conchiamă dieta, in care se incingu din nou certe mari, totu din caus'a tributului turcescu.

Garnisónele nemtiesci traiá din spinarea poporului pe acolo, pe unde era asiediate. Cei mai multi membrii, éra mai alesu sasii strigá, că déca sunt supti sî storsi de nemti, nu voru potea platí tributulu sî la turci; camaril'a inse stricá totu ce facea diet'a.

In acelea dîle vinu dela Leopoldu duóe scrisori catra Apafi, un'a din Lintiu cu dat'a din 17. Iuniu, alt'a din Vien'a 4 Iuliu, prin care arata, că trimite pe consiliariulu seu comitele Rotol (Rhottal) că plenipotente, pentrucá Apafi se se intieléga despre tóte cu acesta, cu Copp sî cu Kászoni prin delegati. Leopoldu acceptă condițiunile de deunadi puse prin Teleki. Rhottal inca'i promite de dato Cassoviae 13. Iuliu, că caus'a protestantilor din Ungari'a inca se va compune dupa dorintia.

Acumu inse Apafi incepuse a se féri de nemti. Intr'aceea in 1. Augustu venea sciri, candu că generariulu Susa batuse cumplitu pe Harsan pas'a dela Bud'a sî că pe armat'a romanésca (Valachiae) o ar fi profligatu in o batalía crunta la Ujvár (juxta arcem novam), luandu-le tóta artileria, candu éra cursoriulu lui Apafi trimisu de multu la m. veziru, in 3. Aug. aduce scirea si epistola dela veziru, că elu ar fi cuitropit (evertisse) fortaréti'a noua „Zrimiensem,” cumu sî Kiss-Komárum Canissae vicinum, dupa care a plecatu cu armata nenumerabile catra riulu Rabu. Totu atunci m. veziru cere din nou tributu.

Lad. Baló scrie totu asia, adaogéndu, că m. veziru va merge dreptu asupra Vienei, că castrele'i sunt pe rip'a Rabului, că crestini că vreo 60 mii ilu amerintia din ceea ripa.

Éca inse că in aceeasi dî vene sî Sigism. Balintfi, trimisu pe ascunsu de catra malcontentii din Ungari'a la Apafi, că se'i céra ajutoriu. Apafi, care atunci se află in Ernotu, se intielege cu P. Béldi pe din dosulu celorulalți consiliari, apoi recomanda pe malcontenti la m. veziru.

Partit'a nemtiesca afla despre acésta; palatinulu scrie lui Apafi, că se nu se amestece in afacerile Ungariei.

In 1. Aug. fu batalia cea mare dela riulu Raab, unde turcii fusera profligati si goniti pana la Alb'a-regala, unde apoi le vení ajutoriu.

La pag. 172 I. Bethlen arata, că „Sceleratissimus Kutsug-bassa“ dela Oradea érasi face incursiune si preda in Transilvania, éra provocatu de Apafi, că

se dea ratiunea faptei sale, ii dà respunsu: Nullum Ott. Portae minus fidum, christianisque conniventio rem exstitisse; ceea ce insemnă, că din toti principii Transilvaniei neci-unulu nu a fostu mai mintiunosu, catra Pórta otomana mai necredintiosu, si care se fia conspiratu mai multu cu crestinii. Éra lui I. Bethlen, acestui istoricu, ii nuntia: Ott. Portae proditorem, (principisque) sui consilia fascinantem, ex fide digna se scire Hungarorum informatione, — apoi ii amerintia cu tóte relele. Adeca alti boieri denuntiasera fórte reu pe Bethlen la turci.

Valent. Szilvási fu trimisu la Pórta cu 80 mii taleri, cu instructiune strinsa, că se faca totu ce va sci pentru micsiorarea tributului sî pentru restaurarea seu reintregirea teritoriului tierei.

Cosmus Horvath trimisu la Rhottal in Cassovia aduce respunsu fórte bunu.

Copp si Kászoni ceru pe nemtii, carii desertasera candu cu revolt'a din Clusiu. Apafi respunde: Sila nu le voiu face; de opritu nu'i oprescu. $\frac{1}{3}$ parte se ducu la nemti, ceilalti remanu in tiéra.

Status regni Transilvaniae trimitu pe M. Teleki in calitate de delegatu la Leopoldu, că se'i gratuleze de victoria, se multiamésca si se recomande tiér'a la patrociniu lui cu totuadinsulu. Stefa Nalátzi vice-marsialulu curtei se opune, că elu era de partit'a turcésca.

Pacea din 20. Sept. 1664 inchiaeta intre Leopoldu si intre sultanulu turcescu asigura Transilvaniei dreptulu electoralu, nu asigura inse hotarale tierei, apoi mai decide, că Székelyhid'a se fia derimata.

Audiendu Ioanu Bethlen de acestea condițiuni, suspina dicéndu: Extabesco, fateor, prae futuro metu, dum haec scribo. Adeca: Marturisescu că me uscu de fric'a viitorului, candu scriu acestea. Elu adeca se teme, că turculu acumă se va scula in contra Transilvaniei, precum au facutu odeniéra cu grecii, apoi precum pe greci nu'i ajutasera ungurii, asia neci pe ei nu'i va ajuta nimeni.

Abia se inchiaie pacea, candu m. veziru sî pretende cu totuadinsulu derimarea Székelyhidei si amerintia. Teleki in caletori'a sa spre Vien'a stă la generariulu Copp in Satumare, unde dupa 4 dîle vine dela Cassovia comitele Rhottal in calitatea sa de plenipotente imperatescu. Aceasta indémna pe Teleki, că se se reintórcă in data la Transilvani'a cu cátewa puncte, pe care i le dictă elu in numele sî in persón'a imperatului. Rhottal sustineea, că acésta guera din urma s'ar fi portatu numai sî numai in favórea Transilvaniei pentru apararea privilegialoru ei; deci, adaoge elu, ardelenii se nu se opuna la ruinarea numitei fortaretie, totu-odata se recunoscă sî se multiamésca imperatului; de alta parte imperatulu inca promite, că fortaretiele sî cetatile transilvane ocupate de garnisónele sale este paratu a le deserta sî a le lasa in grija transilvaniloru, sub condițiune inse, că nu cumuva acestia se le lase pe manile sî in potestatea turcilor; éra Székelyhid'a se o ruineze neaparatu, pen-

trucă pana nu se va face acésta, imperatulu inca nu va deserta un'a alt'a din fortaretiele tieriei. Mai incolo fiinducă se aude, că marele veziru s'ar apropié cu óstea sa spre Oradea, Mich. Teleki se róge cu totuadinsulu pe principe sî pe dieta, că orice ar pretinde turculu preste condițiunile pacei, nimicu se nu accepte sî se nu consimtia la nimicu, ce ar fi in contra pacei sî a tieriei.

Dupace voru esi garnisónele nemtiesci din locurile transilvane, principele si diet'a se recunóasca prin reversale date in scrisu, „că acésta guera fusese portata pentru binele Transilvaniei, se multiamésca pentru grija, aparare sî protectiune sî se se oblige, că transilvanii voru tinea memoratele garnisóne totudeauna in principatulu Transilvaniei, sî că ei isi voru arata multiamit'a, cu care sunt datori imperatului sî ómeniloru sei, prin fidelitate, sinceritate sî devotiune.“ Mai inainte de tóte inse Székelyhid'a se fia asemenata pamentului, Székelyhid'a sî érasi Székelyhid'a!

Ardelenii inse tocma din contra, era fórte ne-indestulati cu condițiunile pacei. Pre candu s'a reintorsu Mich. Teleki dela Satumare, diet'a tieriei era adunata la Seghisiór'a. Din acésta dieta se dau lui M. Teleki in 12. Nov. 1664 instructiuni atâtu deschise, cătu sî secrete. Simburele açelor instructiuni, care că cele mai multe acte de acestea remase dela betrani, sufere multu de polilogia, este: Dupa guera tributulu celu cumplit u totu a remasu pe cerbicea tieriei; deci acela se se reduca la sum'a vechia. Frunzariile tieriei se ni se restaure. Oradea (care avea cetate tare, fara a carei possessiune ardelenii nu se tinea siguri de locu) se fia desiertata de turci, mai alesu că Ali-pasi'a jurase că o va desierta si lasá in potestatea Transilvaniei. Ceru asecúrare de possessiune pentru Transilvani'a in comitatele Zarandu, Biharea, Crasn'a, Solnocu mediocru, Clusiu si Doboc'a, care comitate nu era sigure de turci, éra in parte neci de nemti, séu adeca de garnisónele imperatului Romaniloru că rege alu Ungariei. Condițiunea ruinarei fortaretiei Székelyhid'a fu primita de catra dieta cu profunda dorere sufletésca, cu tóte acestea o votara „pentru că asia placu la cei duoi monarhi.“ Diet'a promite, că nu va face pe voi'a turciloru, adaoge inse in aceeasi instructiune, că turcii nu intréba pe nimini, ci facu orice reu dupa placulu loru, precum se intemplă si inainte cu siese díle, că turcii dela Oradea venira pana aprópe de Clusiu sî dusera in captivitate pe locitorii comunei Borsi'a. Diet'a recunósee, că prin guer'a din acelui anu Transilvani'a scapă de unu mare periculu; reclama inse cu amaratiune la imperatulu, că in comitat. Bechesiu, Aradu, Biharea, Crasn'a mai multe mosii de ale ardeleniloru le-a luatu fara neci-una judecata si le-a donatu la ómeni de ai sei. Iruptiunea de deunadi facuta la porunc'a lui Copp in Transilvani'a reduse la sapa de lemn pe multime de tierani; acestora inca se li se faga dreptate. In fine diet'a róga pe imperatulu, că dupace Apafi e recunoscetu si prin condițiunile

pacei de principe alesu pe viétia, dupace in aceeasi pace este recunoscetu si dreptulu tieriei de a'si alege domnu, se oprésca pe Franciscu Rákoczi, că se nu mai pórte titlu de principe alu Transilvaniei.

In instructiunea secreta diet'a comite lui Mich. Teleki, că se spuna lui Rhottal si la curte curatu, că déca nevoie Transilvaniei nu voru fi delaturate chiaru pe temeiulu pacei acesteia, ardelenii voru spune la tóta lumea crestina, că ei prin acea pace nu au fostu re-asiediatu in starea loru de mai nainte, ci mai virtosu, că ei lipsiti de orice sucursu alu crestinatatei, voru peri preste puçinu. — Cu acestea Teleki merse dela Seghisiór'a la Satumare.

Dela pag. 194 pana la 201 Ioanu Bethlen scrie căte ceva si despre caderea lui Grigorie Ghica, domnului Munteniei, de suferintiele dómnei soției sale in Transilvani'a, cumu si despre ticalosiile boieriloru din ambele tieri.

Székelyhid'a se derimà in Decembre. Lui Ioanu Bethlen ii vene se planga din acésta causa. In aceeasi luna pruncutiu Georgie alu lui Apafi móre in comun'a Catin'a, pre candu famili'a trecea spre Clusiu.

(Va urma).

Calile ferate.

Acésta cestiune este un'a din cele mai importante pe terenul economiei nationale. In patri'a nostra inse scienti'a economiei nationale abia de cătiva ani incóce incepù a reversa cevasi radie de lumina, éra acéstea inca numai in un'a parte mica a populațiuniloru. Pare că este unu farmecu, mai alesu pe ungaro-secui si pe noi romanii, că chiaru si aceia carii amu invetiatu si invetiamu căte ceva pe la scóle, de scientiele matematice si de cele fisice si de cestiuni practice ne ferimu, ba unii dintre noi ne damu aerulu, că si cumu le-amu despretiui. Ce se facemu, asia amu fostu instruiti si educati in trecutulu nostru celu dorerosu, nu este culp'a nostra, este inse de siguru marea nostra nefericire, că stamu acílea, unde ne vedem. La moldavo-romani facu exceptiune in acestu respectu acei teneri, carii camu dela revolutiune incóce invetia in Franci'a, unde susu numitele scientie se propunu si se invetia mai bine decât ori care altele.

Compatriotii nostrii neromani au unu vechiu proverb, care se reduce la temperamentulu nostru celu apaticu, nepasatoriu, indiferentu; ei adeca ori-candu isi dorescu vreunu bine mare, dícu: „O de asi avea eu mentea cea din urma a vlachului.“ Acésta insémna la ei atâta, că romanulu dupa ce pate reu, dupa ce dà de daune si de calamitati, apoi reflectandu la ceea ce patí, iti seie spune prea nemeritu si prea frumosu, cumu ar fi trebuitu se cumpete, se faca, se deréga, pentrucá se castige, pentrucá se nu perda, se nu patia, se nu sufere.

Nu se pôte nega, că là noi inca s'a vorbitu si s'a scrisu din candu in candu si despre calile ferate, adeca ne ocuparamu de ele camu atunci, candu ne lipsea altu obiectu de conversatiune. Apoi éea, camu din acésta causa moldavo-romanii perdu la calile loru ferate, pentru căte apucara a da concesiuni, celu puçinu 15 milioane franci, cu tóte interesele loru pe 90 de ani inainte; éra romanii de dincóce? Dumnedieu se ne apere, că se nu ne vina mintea nostra romanésca tocma la urma, candu apoi va fi prea tardiun.

La noi inse s'a intemplatu si mai multu: s'a vediutu adeca ómeni, carii au sustienutu, că drumurile ferate nu sunt de nasulu nostru, că noi se nu le dorim, că-ci poporulu nostru inca nu ar fi matatoru pentru cali ferate.

Dati se dicemiu cu totii, că nu suntemu matori pentru calile ferate, că-ci intru adeveru asia si este; ne rogamu inse, că se binevoiti a ne numí unu singuru poporu in tóta Daci'a, Panoni'a, Sarmati'a si in Iliricu, care se fia mai matoru pentru cali ferate si navigarea cu vapóra, care sunt una revolutiune sociala si politica in stilu colosalu. Intr'aceea noi mai scapamu din vedere unu lucru micu, éra acela este, că pe noi romanii dincóce de munti sufletu de omu nu ne intréba, déca suntemu matori séu nu, déca voimu séu nu voimu cali ferate in patri'a locuita de romani, ci iti venu regimulu si legislativ'a, capitalulu si technic'a, consulta si decidu, edifica si trecu preste tine cu locomotivele, precumu sbóra paserile pe de-asupra capului teu; pentrucà ce le pasa acestori factori ai statului si ai societatei europene, de reulu ce te intempina pre tine, candu binele s'i castigulu loru este cu totulu estraordinariu de mare. Pentru ei reulu ce'ti facu tie, nu cade neci-decumu in cumpana; celu care nu pôte alerga alaturea, remane, cade, dispare de pre scena, precumu disparu tiermii marei pentru celu care se departa cu corabi'a p'intre valurile ei. Intr'aceea noi ne perdemu tempulu nereparabile cu alte si alte cestiuni sterpe, séu numai imagineate; ne certamu, precumu dîce proverbulu nemtiescă, despre barb'a papei, séu despre limb'a in care va fi vorbitu sierpele cu mam'a Ev'a in Paradis; cercetamu calitatea caramidei, din care s'a storsu apa; voimu se aflamu de siguru, căte palme va fi luatu Arie in tempulu sinodului dela Nicé'a, si alte cestiuni de acestea, despre care unii credu, că fara deslegarea matematica a loru, nationalitatea s'i patri'a nostra romanésca nu aru mai avea neci unu viitoriu.

Asia dara tocma pentrucà nu suntemu matori, tocma că-ci amu remasu atàtu de multu inapoia' altora, se ne stergemu odata ochii, se ne scuturamu, se ne sufulcamu manecele, in càtu déca astadi nu suntemu in stare de a face mai multu, incai se properam a invetia iute s'i bine dela altii totu ce ne lipsesce. Cautati numai inpregiuru aici acasa la noi: neci ingenieri, neci mechanici, neci macaru conductori nu affi din midiuloculu nostru; apoi inse totu noi

protestamu s'i sbieramu in contra invasiunei strainilor. Déca nu mai sta necidecumu in poterea s'i voint'a nostra de a evita, abate, departa dela noi aceea ce credemiu că este reu pentru noi, se fimu mai preveditori, mai nepregetatori, mai prudenti, s'i se ne adopteram a intórce reulu relativu spre binele si in avantajulu nostru.

Asia este, ungaro-secuii si sasii inca nu sunt multu mai buni decàtu noi pe terenulu ce ni se deschide si despre care este vorb'a, că-ci in adeveru ei inca simtu adesea, că aru avea trebuintia de mentea romanului cea din urma. Pôte fi inse nescient'a loru consolatiune pentru noi? Nimicu mai puçinu decàtu acésta. Suferimiu cu totii, unii din caus'a nesciintie, altii pentru egoismulu celorulalți. Câtiva dintre sasi au inceputu a pricepe incai atàta, că pe terenulu economiei nationale in patri'a comuna trebuie se lucramu in solidaritate unii cu altii, adeca alaturea, umeru la umeru. Celulaltu elementu inse sèmena, că s'i cumu s'ar simti atàtu de tare, in càtu se nu aiba trebuintia de concursulu, ne cumu alu romaniloru, dara neci alu germaniloru celoru mai luminati; ei voiescu se scia totu, adeca si aceea ce nu au inveniatu neci unadata.

Créda altii ori cumu le place in cestiuni, precumu este si acésta a caliloru ferate; éra noi, mai dîcu una-data, se ne destzeptam, pana nu trecu evenimentele preste noi la ordinea dîlei.

Aici in Brasiovu se afla infientiatu unu comitetu, ce se numesce alu caliloru ferate, compusu din mai multi membrii alesi din tóte trei nationalitatile. Chiamaarea acelui comitetu a fostu s'i este de mai multi ani incóce, a se occupa inadinsu numai cu cestiunea caliloru ferate, a trage neincetatu informatiuni despre stadiulu in care va fi ajunsu aceea, a cere dela comuna, dela magistratul, dela comerciu si industria, că in casuri de necesitate s'i de periculu, ce ar amerintia pe acésta cetatea si districtulu, séu prin incercarile altora de a deturna de aici directiunea caliloru ferate, séu de a le da de aici inainte vreuna directiune rea, se se ia mesuri aparatórie, prin petitiuni, memoriale, deputatiuni si alte midiulóce; a informa totu-unadata si a dilucida cestiunea pe calea publicitateli, ori candu se simte si acésta necesitate.

In siedint'a sa din $\frac{30}{18}$ Aprile acelu comitetu isi descoperi dorint'a, că cei siese articuli ai mei scrisi in cestiunea caliloru ferate si publicati in „Romanulu“ din Aprile a. c. se se reproduca s'i in patri'a nostra in vreuna foia romanésca. Fiendu-că foile politice semena a fi ocupate preste mesura cu cestiunile dîlei, cu afaceri curente, cu sciri locali, asia a remasu, că se facem u locu dîsiloru articuli in colónele acestei foi, destinate dupa opinionea nostra a se occupa càtu mai desu cu cestiuni practice, fara care teoriile din scóle nu aru avea neci unu intielesu si neci unu scopu. Non scholae, sed vitae discimus.

In cestiunea caliloru ferate se jóca s'i la noi in tempulu de fatia intrige càtu se pôte de mari. Inte-

rese strinsu nationali, altele locali si érasi altele multe personali au incurcatu si ametítu capetele multora, in cătu se nu mai scia, ce se mai intempla cu tiér'a loru sî cu densii. (Voru urma articulii nostrii din Rom.)

Thali'a si Melpomene in Transilvani'a.

(Fine).

In Septembre alu an. 1836 primindu eu amical'b' invitatiune dela comerciantii din Brasiovu, pen-trucá se le ajutu a infintia una scóla normala romanésca, deschidiendu apoi in 1838 aici si cele duóe foi periodice romanesci, nu sciu ce s'a mai alesu din „teatrulu nostru dela Blasius“ mi s'a spusu inse, că vreo duoi ani ilu mai folosira unii teneri. Imi mai aducu aminte si de nesce scrisori, in care nu mai sciu cine denuntiá pe clerici, că cei carii au succesu in seminariu dupa noi, isi batu jocu de acelea decorațiuni castigate cu banii publicului nostru, si că de va merge totu asia, se va alege nimicu din ele. Am cuteszatu a le scrie si a'i roga, că se crutie acelea lucruri; am primitu inse dela vreo duoi insi unu respunsu scrisu in termini alesi atâtu de bine, in cătu aceia aru fi potutu ocupa locu in orice pasquiliu, precum au esitu si in tempurile nóstre la moda. Mai tardiu am aflatu, că in adeveru acelea decorațiuni jacu aruncate intr'unu podu, unde le-au rosu sioreci in tóte partile loru. Asia dara anteiuu embrione de teatru romanescu transilvanu devení parte cuibu, parte nutrementu sioreciiloru, éra memori'a lui fu pastrata cătiva ani de catra acelea boieróice din tienutulu Blasiului, precum era baronés'a Splényi dela Panade si altele, care invitare fiindu si-dumnealoru la „oláh teátrom“ (că pe atunci neci-unu un-guru nu sciá ce este színház, ci numai teátrom), nu se potea mira destulu audiendu, că in limb'a valacha inca se póté joca teatru, si că aceea inaltiata pe scena, suna multu mai frumosu, decât in gur'a curteniloru. . . Apoi ce e dreptu, candu vei cauta bine, tenerimea de atunci neci că se sbuciumá in modu atâta de naivu pentru infiintarea teatrului, decât din singur'a ambitiune, că se arate romaniloru si neromaniloru, că limb'a romanésca inca este frumósa, că ea inca are dreptu la viétia si la cultura, că ea (si pe atunci) cutéza se ésa in publicu, in audiulu lumei, ce pretende a fi cultivata. Tenerimea dintre anii 1831 si 1836 atâta pricepea, mai multu nu prea.

Pre candu me mutasem eu la Brasiovu, aici se aflá un'a societate dramatica germana bunicica; éra in urmatoriulu anu vení un'a societate de opere, totu germana, inse un'a din cele mai bune, din căte calcasera vre-unadata pe locurile acestea; că-ci adeca acea societate venea dela Bucuresci, unde in lipsa de un'a italiana, fusese chiamata inadinsu dela Vien'a; éra apoi societatea mai inalta din Bucuresci tinea tocma si pe atunci multu la music'a vocala si instrumentala européana. Pana pe la a. 1848 limb'a germana era fórte puçinu cultivata in familiile romanesci din Brasiovu, cu tóte acestea la opera mergea mai

multe familii, pen-trucá music'a este limba universala, intielésa de toti, cătì se bucura de audiulu musicalu. Intre acestea la Bucuresci incepuse a se forma inca din a. 1834 un'a societate romanésca sub protectiunea mai alesu a repausatului patricianu Ioanu Campineanulu, demnú de memor'a posteritatei pentru frumuselle sale virtuti cetatiene. Acea societate se incercá in drame si in vodevile; unii braşoveni carii petreccea in Bucuresci, reintorcenduse spunea că de unu lucru de raritate mare, că in capital'a Munteniei este teatru romanescu. Noi cu dn. Cipariu vediuseramu acolo vreo duoe piese representate in a. 1836, ne sî luaseramu unele informatiuni despre starea „societatei filarmonice“ dela insusi Ioanu Campineanu, care că si alti cătiva barbatii de scientia, séu altumentrea de renume, ne primise cu multa ospitalitate si charitate. Din sum'a acestorui impregiurari se nascu ide'a, că tenerimea romana din Brasiovu inca se se incercea a forma un'a societate de diletanti, de care sasii avea un'a. Inse care tenerime? Aici nu era neci liceu, neci seminariu, neci macaru gimnasiu romanescu, pen-trucá se'ti alegi junisiori, sî destepti, sî adapati in scientie, ci erai constrinsu a recurge la tenerimea din clasea comerciantiloru, care fórte arareori este in conditiune de a se ocupa cu asia ceva. Se mai refletam inca si la prejudetiulu, la superstițiunea chiaru, ce domnea pe atunci la noi că si pe airea si mai domnesce in parte pana in dio'a de astadi, asupra a totu ce se numesce teatralistu, actoriu, actritia, adeca tocma intru intielesulu si in spiritulu, in care se luá in antic'a Roma republicana cuventulu Histrio, séu in Europ'a de inainte de 1790 cuventulu Comediantu. Cu tenerimea de secsulu barbatescu ar fi mai mersu óresicum, éra cu cea de secsulu femeiescu un'a-data cu viéti'a nu. In fine totusi duóe familii de frunte se induplecara a lasa pe ficele loru, ambe de căte 11 ani, că se jóce nesce role de copilitie. Dupace se castigă atata, cei duoi profesorasi de atunci pasiramu mai departe, adeca la colecta, cu scopu de a ne castiga cortine si alte lucruri necesarie. Adeca se ne intielegemu: pe atunci nu potea fi vorb'a, că in asia numitulu teatru nemtiescu de aici se se dea representatiuni romanesci. In fine trei cortine si 3 parechi de sufite au fostu gata in Decembrie 1838, inse facute pe creditu de repaus. Schnell, docente de pictura, pana candu se voru aduna banisiori din vendiare bileteloru, pen-trucá din colecta nu a esitu mai nimicu. Asia in 7. Ianuariu 1839 (26. Dec.) s'a reprezentat in Brasiovu prim'a piesa romanésca in sal'a ce se aflá pe atunci in casele lui Langer (astadi pre-facuta si adaptata altumentrea). Subiectulu piesei nu'lui mai tienu minte, sciu numai atâta, că era una piesa de salonu, tradusa de mine ce mai sciu eu de unde*), éra rol'a principală a unui ostasiu invalidu, care se aflá in sierbitiulu unui colonelu, o avuse repausatulu

*) In Nr. tr. am dîsu, că n'am pastrat nimicu din căte am serisu pana in etate de 25 de ani. Uitasemu versurelulu Murasius Murasius, apa lina etc. si inca unulu pastorescu.

Andreiu Murasianu. Mică piesă placută atât de multu, în cătu de dede familiilor materia de conversație pe căteva luni înainte. Acea generație mai veduse unele piese reprezentate totu aici în Brasovu între anii 1821—1823, adeca pe tempulu fugei celei mari a moldavo-romanilor, înse nu în limbă românescă, ci în cea elină; de aceea omenești să facea comparație între acelui trecut și acelui prezent alu loru. Acea placere înse fu insocita și de unu incidentu fără uriosu. Cătiva studenți de alta naționalitate se străcurasera în susu pe galeria. La esirea publicului din sala unii din ei începută se strige: Zwiebel-theater! Bläschtheater! Tenerimea românescă mandra de succesulu seu, irritata prin insultele ce audise, începând se impartia la pumni și ghiolduri, de unde se escă bataia de strata, care fu molcomita de betrani cu destula greutate, pentru că în dio'a de s. Ioanu se reincăpă cu atâtă favore, în cătu se vedea necesitatea de a cere patrōla ostasișca spre reinfrenarea ei, pentru că la septeman'a se se reînnoiescă și a treia ora, candu apoi auctoritatile municipali în cointelegeră cu rectoriulu colegiului evangelicu luara mesuri seriose în totu respectulu. Dela 1839 pana la 1855 s'au mai formatu în Brasovu de căteva ori societăți de dilettanti, pana candu tenerimea se incumetă să încercă poterile sale și cu vreo duoe tragedii, precum Regulus, Treidieci de ani din vieti a unui jucătoriu de carti s. a. Într'accea se înduplecă ună mama cu fetițile sale a lăua asupra'si căteva role, cumu și 2 fetițe din alte 2 familii, acestea înse numai pentru căte una-data. Între anii 1841—1844 dilettantii romani castigara unu succursu bunicelu dela ună societate ungurăescă, care venise aici, pentru că în limbă magiara se nu păta face neci-una trăba, în cătu se să desfacă. Una cantarăția în vodevile și 2 barbati cunoscă binisioru limbă românescă, în cătu anume în vodevile mergea de suferit.

Mai însemnamu, că din an. 1841 înainte reprezentările românești se dă în sală cea mare dela „Sore,” mai apoi tocma în teatrulu germanu din cetate, pentru că acumu începusera să se prefăce opinionele omeneștilor. Înse nu tineu minte, că se să fie jucat în căte unu anu mai multe că 2—3 piese, căci de ar fi fostu mai multe, publiculu „ar fi obosit.” Din momentul în care tenerica Thalia românăescă se vedea într'unu edificiu, care să avea decorări indieciu mai multe decât era ale sale, (care costaseră abia 400 fr. mon. conv.), prin urmare totu mai semenă a teatru, acelea decorări românești încă ajunseră pe urmă celor dela Blasius, totu într'unu podu, susu la capela românăescă din cetate, pentru că acestea se să fie de culcusi si orecilor si clotianilor din „tier'a Bârsiei.” Pe la 1855 neci urmă loru nu se mai află.

Acela care ar avea placere să culegă și mai multe date despre fragedele încercări ale romanilor din Brasovu, de a prepara terenulu prin dilettanti, începând dela 1838 pana în dio'a de astăzi — căci

să și estempu se mai formă ună societate de dilettanti, — adeca în cursu de aproape treidieci și două de ani, nu are decât se foiesca prin Gazeta Transilvaniei, mai alesu pe la lunile Ianuarie, Aprilie și Maiu, pe unde va afla mai multe urme de succese, și mai maricele, și mai mititele; unu lucru înse nu va descoperi nicăieri la generația care se trece, că adeca să și fia deschisă vreuna data graiulu seu vreun omu dotat cu stare materială considerabilă și se fia disu: Voiescu se lasu unu simbure de fondu să pentru infiintarea unui teatru românescu. Se vede că cu toate încordatiunile unor omene din generație ce merge apunendu, cu totu zelulu loru de a face, că limbă românăescă se resune nu numai de pe ambonu să de pe tribuna, ci să de pe scena, terenulu pentru acesta planta fără delicata încă nu este preparat de ajunsu, să ne temem fără, că Thalia nu voiesce să și aléga locu de residenția ne-caleari, pe unde nu este sigura atâtă de protecția vigorosă a Minervei să de ajutoriulu diurnu alu sororilor sale muse, cătu și sigura de loviturile barebare ale despotismului, că să de insultele superstiției și ale prejudiciilor omenesci, care în Thalia nu voiescu a recunoaște neci-decum simbolulu artei, ci numai pe reprezentanța placerilor brutali. Este prea adeverat, că adeptii și adeptele densei adesea iau compromisu fără greu renumele să o au degradată pana pe treptele infime ale societății omenesci, o au aruncat din Olimp de-a dreptulu în partile cele mai scărnave ale cetăților mari, în cătu în acea stare degradată tocmai să amicii densei să genatu de apropierea ei. Totu asemenea este adeverat, că mai toate musele se feresc de acea parte a omenimii, care se simte nefericita și care spune la tota lumea, că este nefericita. Musele stau să intra numai pe acolo, pe unde intempina fetie ilarie, care sunt expresiunea indestularei și a ořesicarui gradu de fericire-pamentescă. La poporale ferecate în lantiuri, la individii moribundi, ele nu cauta ospitalitate și nu o acceptă; neci am auditu vreuna-data, că ele să și fie opriti pasulu loru în regiuni și steppe domnite de barbarie, său între fientile omenesci orbite de superstitioni secularie și înbrancite într-un tunecimea ne-sciinție, pentru că precum atinseramă mai susu, ele fară ajutoriulu Minervei și fară protecția Vestei virginie, semena prea multu orfanelor persecutate de sărtea rea. Tocmai înse din cauzele aieptate aici, barbătii carii voru să simtiendu în peptulu loru vocația de a prepara și la noi locuinția și asilu muselor și anume Thaliei, sunt datori a medita fără seriosu la condițiunile, fară a caroru înplinire scopulu său nu se va ajunge de locu, său fără tardiv să în modu fără imperfectu.

Apariția domnei Fanni Tardini, a domnilor Milo și Pascali dincăce de Carpati pe scenă românăescă cu societatile dumnealor dela a. 1863 încă, adeca tocmai de candu să începută se se audia aici limbă românăescă și de pe tribună legislativa, remane

că se fia apretiata de catra vreuna alta pena, mai jună, mai vigorosă, mai apriga, decât ar putea se mai fia a noastră vreuna-data. Venirea acestor societati a facut la noi unu felu de epocha pe terenul artei, ceea ce atâtă criticul, cătu si simplul recensente nu va putea perde din vedere. Ele afăseră terenul preparatul cevasi. Pana la ce mesura l'au preparatul densele, si pe ce trăpta va fi standu astazi desvoltamentulu gustului pentru arta, acăsta are se ni-o spuma si unulu si altulu.

Din catagrafă facuta pe 31. Decembrie 1869.

Conscriptiunea locuitorilor din tierile să statutile imperiului numit pana eri austriacu, era astazi austro-ungurescu, trebue se ne interesese in totu tempulu si din tōte punctele de vedere. Acea conscripție, său catagrafia, numeratura de poporu, este, cumu amu dîce, inchiaeta cu terminu de 31. Dec. 1869, inse nu este inca cunoscuta in totalitatea sa, din cauza că birourile statistice inca nu avura tempu de ajunsu spre a culege; ordină să sumă intregulu materialu immensu adunatu din acea operatiune; apoi fienducă se pote presupune, că acelea lucrari voru cere tempu si mai multu pana la definitiv'a loru inchiaiere, credem că nu va fi de prisosu a comunica la locul acesta unele date statistice, care apucara a fi constataate si autenticate pana in Maiu a. c.

In Ungaria cu Banatulu, in Transilvania, Croati'a si Slavonia, inse fara confiniulu militariu, numerulu locuitorilor a fostu 15 milioane si 5000, prin urmare cu vreunu milionu si diumetate mai multi, decât in anul 1857, candu se facuse numeratur'a din urma. Cumu se inpartu acesti locuitori dupa nationalitat si confesiuni? Dupa nationalitat? A lipsit acăta rubrica, prin urmare va remanea locu la conjectura. Dupa confesiuni? Numeratur'a va fi autentica, déca se va compara, colationa, cu matriculele bisericesci, atunci să dora neci atunci.

Din tierile germano-slave (Cislaitani'a) e cunoscutu pana acum numerulu locuitorilor din cele mai multe cetati si orasie mari si mici, din care noi insemnamu numai pe acestea:

In archiducatulu austriacu inferioru.

Vien'a	622087
Comunele din apropierea Vienei . . .	203078
Wiener-Neustadt	18077
Celealte orasie din Austri'a inferiore au dela căte 4000 pana la 8500 locuitori.	

In Austr'a superiore.

Lintiu	30519
Steier	13392
Ischl	7126
Vels	6827

In ducatulu Salisburg.

Salisburg (Salzburg)	19325
--------------------------------	-------

In Stiri'a (Steiermark).

Gratiu	80732
Marburg	13085
Leoben	5091
Cilli	4203

In Carinthia (Kärnten).

Clagenfurtu	15200
Ober-Willach	5723
Feldkirchen	5316

Carnioli'a (Krain).

Laibacu	23032
Gurkfeld	6000

Triestu, Goritiu si Gradisc'a, Istria.

Triestu (Tergestum) cu miculu seu tienutu	1200050
Goritiu (Görz)	16823
Cherso	8095
Castelnuovo	7423
Dignano	6405

Tirolu si Voralberg (Predealu).

Enipontu (Innsbruck)	16810
Tridentu (Trientu)	17003
Bozen	9357
Dornbirn	8486
Levico	6250
Hall	5022

Boem'a.

Praga	157275
Pilsen	23681
Reichenberg	22394
Budweis	17465
Smichov	15401
Warnsdorf	14400
Eger	13441
Carolinenthal	13387
Kuttenberg	12764
Kladno	11066
Aussig	10933
Teplitz (ape minerale)	10174
Leitmeritz	10023

Mai sunt alte 13 orasie, dintre care cea mai populata, adeca Przibram, are 9825, era cea mai mica, adeca Königgrätz, are 5410 locuitori.

Din acestea cifre inca se cunosc, ce minunatu de bine este reprezentata burgesi'a cu avutiile sale in Boem'a, alu carei teritoriu este mai micu decât alu Transilvaniei.

In Moravi'a.

Brünn	73464
Iglau	20112
Prosznitz	15717
Olomutiu (Olmütz)	15231
Sternberg	13479
Znaim	10600
Kremser	9823
Neutitschein	8645
Schönberg	7285
Prerau	7000
Zwittau	5781

In Silesia.

Tropavi'a (Troppau)	.	.	.	17134
Bielitz	.	.	.	11059
Jägerndorf	.	.	.	8407
Freudenthal	.	.	.	6440

In Galitia.

Leopole (Liow, Lemberg)	.	.	.	87105
Drohobycz	.	.	.	16884
Przemysl	.	.	.	15400
Iaroslaw	.	.	.	11166
Suiatyn	.	.	.	10598
Horodenka	.	.	.	10000
Sandec-nou	.	.	.	9800
Bochnia	.	.	.	8040
Grodek	.	.	.	8000
Biala	.	.	.	6558

In Bucovina.

Cernauti	.	.	.	34000
Radautiu	.	.	.	9007
Sucév'a	.	.	.	7436
Seretu	.	.	.	6486
Cutiuру-mare	.	.	.	6149
Campulungu	.	.	.	5521

Se ne reintorcem la Vien'a.

Unele diaria, intre care si „Osten,” au relevat cu totu dreptulu impregiurarea, ca aprópe diumetate numerulu locuitorilor din Vien'a este venit si asiediatu acolo din alte provincii ale monarchiei si chiar din alte staturi, cumu si ca acei asia numiti „straini,” in parte mare a loru sunt de nationalitat diverse de cea germana. Poporimea venita din provinciile monarchiei intregi si locuitoria in Vien'a consta din 125213 barbati si 113001 femei, in suma 238214. Era din tieri straine sunt barbati si femei 22218

Totalu 260432

Din Boem'a sunt cei mai multi veniti la Vien'a, adeca 54520 barbati si 47022 femei, adeca 101542. Din Moravi'a inca sunt multi asiediatu in Vien'a, adeca 29058 barbati si 28109 femei. Din Ungari'a se afla in Vien'a 19317 barbati si 18197 femei. Din Transilvani'a numai 582 barbati si 311 femei. Si asia mai departe.

Dupa raportulu ministerialu din 24. Maiu poporimea Translaitaniei este acésta: In Ungari'a 11109192, in Transilvani'a 2109107, in Croati'a si Slavoni'a 1015906, in confiniu milit. 1185033. Totalu 15429238.

Ad Nr. prot. 122/131—1870.

Dela comitetului asociat. trans. pentru literatur'a etc.*)

R a p o r t u.

Comisiunea esmisa in siedint'a comitetului din 2. Nov. 1869 § 120 cu scopu de a se consultá asu-

pra modalitatiei punere in lucrare a concluselor aduse de adun. gen. dela Siomcut'a mare in privint'a proiectelor coprinse in disertatiunea dui secret. minist. Lad. Vajda intitulata: „Câteva cuvinte de-a dă expresiune solena recunoscientiei nóstre catra barbatii nostri prea meritati etc.” si totu-odata a'si face propunerile sale in obiectulu din cestiune, — n'a lipsit a'si dă tota silint'a spre a corespunde dupa potentia insarcinarei sale. Deci in siedint'a sa din 26. Martiu a. c., luandu la pertractare si consultare seriosa, obiectulu din cestiune, a devenit la acea convingere, ca spre a poté corespunde chiamarei sale, e de lipsa a studiá inainte de tóte, atatù disertatiunea susu amintitului dn. secret. minist., cătu si proiectulu comisiunei resp. a adun. gener. Ceea ce facindu din parte'si, vine cu tota onórea a'si face raportulu si resp. propunerile sale cu privire la resp. puncte din conclusulu adun. gen. in urmatórie, si anume:

I. Adunarea gener. prin conclusulu seu de sub p. XXI. lit. a) dispune, ca se se faca unu album despre biografiele barbatiloru nostri celoru mai eminenti, carii s'a distinsu prin fapte pentru inaintarea literaturei si culturei nationali, insarcinanduse comit. asoc. a face spre scopulu acesta, pregatirile necesarie, si a susterne la viitor'a adun. o propunere in privint'a modalitatiei efectuirei corespondietoriei.

Comisiunea recunoscce importantia cea mare a acestui conclusu din tóte punctele de vedere, recunoscce si acea, ca spre a se poté aduce in deplinire dupa meritu si cuvenientia, se recere mai inainte de tóte procurarea materialeloru si a datelor necésarie, date autentice, sigure si afara de tota indoiel'a, care se oglindeze cu tota fidelitate, sértea, faptele, lucrările, opurile, spiritulu aceloru caractere mari, pre care voim a le eternisá si a le propune presentelui si posteritatiei nóstre, ca modele, ca ecsemple de imitare, insufletire, stima, apreciuire si admiratiune; se cunoscemu si epoch'a si impregiurarile, in care au traitu, au lucratu, s'a luptatu, seu ca si suferit in interesulu promovarei culturei si literaturei, si prin urmare a inaltiarei si fericirei nationali; aceste date in sensulu mai susu indigitatu, in cătu e cunoscutu comisiunei, pana acumu in parte insemnata ne lipsescu; deci e de lipsa a ni le procurá cu ori-ce pretiu, ér procurarea se poté esoperá, dupa modest'a-ne opinione, numai cu concursulu toturor barbatiloru competenti in asta privintia, concursu impreunatu chiaru si cu sacrificia materiali din partea asoc.

Deci dara comisiunea avendu in vedere motivele espuse, e de acea parere, ca pana candu ne lipsescu datele recerute, nu se poté compune neci albumulu de biografiele barbatiloru eminenti, asia dupa cumu ar pretende meritulu, demnitatea si importantia atatoror caractere, pre care voim a le perená si dupa cumu se cuvine, ca o natuine demna, se si manifeste respectulu, stim'a, veneratiunea si devotamentulu seu, facia cu virtutile si faptele ilustriloru si prea meritatorilor sei barbati.

*) Trimisa la Red. in 1. Iuniu, ca aclusu la protoc. sied. Nr. 131 din 12. Maiu a. c.

Prin urmare subscrisea comisiune crede, că realisarea susu-atinsului conclusu alu adunarei gen. nu s'ar poté ajunge mai cu inlesnire, mai siguru si mai corespundietoriu scopului, decât pre calea concursuale, pentru acea își ia voia a face acea umilita propunere, că comitet. asoc. se benevoiesca a recomandă viitorrei adun. gen. scrierea de premia pentru elaborarea de biografii, relative la acelui barbatii repausati, ce merita a se eternisă din partea natiunei. Opurile intrate astfelii, censuranduse si aprobanduse, se se tiparesca pre spesele asoc. punenduse în fruntea biografiei fiacarni barbatu destinsu, si portretulu aceluia, potenduse acela procură pre cătu se poté mai genuinu.

Comisiunea crede, cumu-că asoc. nôstra pre calea indigitata, deveniendu in posesiunea unui albumu, pre cătu se poté de fidelu, macaru a unoru dintre barbatii sei celi mai destinsi pre terenulu culturei si literaturei nationale, prin acesta totu-odata s'ar poté realisá mai cu efectu, si celealte dorintie si resp. propunerii ale dlui diserente, recunoscute si de comis. resp. a adun. gen., propunerii relative la eternisarea memoriei barbatilor distinsi prin monumente sepocrali, fundatiuni pre numele loru etc.

Catra acesta comisiunea este convinsa, cumu-că asoc. si comit. seu că organe nationali, isi tienu de o datoria sacra, si pana candu s'ar poté statori susu atinsulu albumu, carele recere studiu, sacrificia si midiulce, a sprijini din partele cu tota poterea si influenti'a sa morala tote acele midiulce si cali, care potu conduce la realisarea scopurilor nobile, tientatòrie la glorificarea si eternisarea bařbatilor nationali, ilustri si meritati, conformu chiaru si dorentiei esprese de susu laudatulu dn. secret. minist. in disertatiunea sa.

II. Prin conclusulu de sub p. XXI. lit. d) adunarea gen. a decisu: se se faca unu registru (o forma de carte de auru), in care se se introduca numele acelora, cari se distingu prin beneficia, pentru inaintarea literaturei rom. si culturei poporului rom., increditinduse conducerea acestui registru comitetului asoc., cu indatorirea, că la fiacare adunare gen., se tréca in raportulu seu, si relatiunea numelor aceloru beneficatori, pre cari in decursulu anului, i-a aflatu demni, că se fia introdusi prin asoc. in proiectatulu registru seu carte de auru, ceea ce nu se va poté inse intemplá decât numai dupa aprobarrea adun. gen.

Comisiunea e petrunsa de efectulu salutariu alu acestui conclusu, déca s'ar poté realisá, că-ci prin acesta s'ar dâ unu tributu meritatu de recunoscientia, aceloru barbatii distincti ai nostri, carii se eterniséza prin sprigintirea asoc. si institutelor nôstre de cultura si literatura, prin crearea de stipendia, prin fundarea si ajutorarea institutelor de invetimentu, seu prin alte sacrificia materiale facute si facînde in interesulu culturei poporului nostru, si fiindu-că atari beneficia si sacrificia au de scopu, latirea culturei si bunei stari preste totu, intre poporulu nostru, pentru

acea asociat. că asiedimentiul national, neci că poté, fara de scutirea datoriei sale morale, se remana indiferente fatia cu recunoscientia, stim'a si apretiuirea datorita ataroru barbatii; pentru aceea comisiunea e de opinione, că se se si duca dupa potentia, in deplinire adeseori mentionatulu conclusu.

Comisiunea cugeta, că acelui conclusu s'ar poté realisá asia, déca comitetulu in decursulu anului si ar procură datele si informatiunile necesarie despre benefactorii si fundatorii nationali, celi mai distinsi, si acestea date s'ar poté castigá atât nemidiulocitu prin comit. mai alesu in ceea ce privescu sacrificiele atingatòrie de interesulu asoc., cătu si pre calea diuarielor nationale, care nu trecu cu vederea atari fapte generose si nobile, si le aducu la cunoscidentia publicitatiei, si in fine, mai alesu pre calea despartimentelor cercuale ale asoc., cumu si prin a altoru barbatii competenti si interesati de sacrificia publice. Din motivele aceste deci, comis. afla cu cale a propune, că acestu conclusu, in interesulu generalisarei aceluia, se se impartisésca pre calea diuarielor romane in totu cuprinsulu seu, cu resp. despartamente cercuale ale asociat., cu rogarea de a relationá din tempu in tempu, despre atari benefactori si sacrificiatori, aratandu cu esactitate si sumele sacrificielor, ajutoriilor seu fundatiunilor facute, cumu si scopulu destinatînniei acelora.

Er comitetulu pre bas'a ataroru relatiuni esacte ducendu unu protoc. speciale, se raportéze la fiacare adun. gen. despre atari benefactori, cari meritează distinciunea si apretiarea natiunei, si apoi dupa urmat'a aprobarare a adun. gen., numele loru se se tréca in asia numit'a carte de auru, pre langa o scurta notitia biografica, alaturanduse la acea, dupa potentia si portretele respectivelor.

Atare carte de auru se fia adjustata intru unu modu pre cătu se poté mai gustuosu, asia cătu si form'a se corespundia numelui.

III. Adunarea gen. prin conclusulu de sub p. XXI. lit. g) a decisu, că in favórea ajutorarei starei materiale forte mesere a romanilor locuitori in partie muntose cu totulu neproductive, se se provoce membrii asoc., cari locuescu in atari tienuturi si cunosc relatiunile locali, că se adune uncle date necesarie, cumu suntu: a) numele aceloru tienuturi si comune, care se afla intre impregiurari mai vitrege in privint'a procurarei midiulcelor de traiulu vietiei; 2) cau'sa si gradulu lipselor obsevate; 3) starea agriculturei, culturei vitelor si a industriei; 4) soiulu productelor brute; 5) in cătu se pórta cu aceste negotiatoria si in cătu se intrebuintéza de fabricate, si in fine 6) care suntu acele produse brute, ce remanu in resp. tienutu de totu nefolosite si cari prefacute in fabricate, s'ar poté manuá că negotiu? Aceste date se le comunice comit. asoc., carele apoi se faca in privint'a acesta si se susterna la adunarea gener. fitoria, unu proiectu precisu.

Comisiunea consultanduse asupra modalitatiei pro-

curarei datelor recerute in punctele mai susu insemnate, a devenit la convingere, cumu-că, dupace asoc., are degia comitete cercuale infintiate si infintiante in totu teritoriul asoc., celu mai coresponditoru midiulocu pentru procurarea susu-amentitelor date ar fi, că comit. centralu, se se adreseze in asta privintia catra comitetele din despartimentele cerc. ale partilor muntose si neproductive, pentru aceea si face propunerea, că conclusulu resp. alu adunarei gen. comunicanduse cu despart. cerc. ale muntilor apuseni, totu-odata acela se se poftesca, că se asterna incóce cătu mai curendu datele necesarie, indigitate in p. 1—6 din cestiunatulu conclusu, că asia apoi acestu comit., pre bas'a aceloru date, la tempulu seu, se pótá elabórá unu proiectu despre modulu, ce amesurat impregiurarilor asoc., lu va aflá mai coresponditoru, spre a veni, dupa potentia, in ajutoriu imbunatatirei starei materiale a locuitorilor romani din muntii amentiti, care proiectu apoi se va substerne adunarei gen. spre ecsaminare si aprobarare.

Sibiu, 26. Martiu 1870.

Bradu, capit. Rosc'a, senat. I. V. Rusu, m. ref.

Cartile daruite dela tipografi'a statului din Bucuresci.

In Nr. 23 alu Transilvaniei din 1869 s'au publicatu catalogulu cartiloru trimise din porunc'a dlui M. Cogalniceanu, fostu ministru de interne, spre a se inparti pe la bibliotecele si institutele romanesci. Aceleia carti s'au inpartit de multu. — Dara fiendu-că din unele parti totu se mai ceru din treNSELE; ne vedemu indemnati a publica aici tóte adeverintiele căne ne venira nöue din Transilvani'a in acésta afacere, pentrucă cele din Ungari'a nu s'au inpartit din Brasiovu, ci conformu ordinului datu dela Bucuresci, s'au inaintat tóte la Pesta, de unde s'au si inpartit. Adeverintiele căne ne venira sunt acestea: Nr. 107/1869.

Prea onoratului Domnu Georgie Baritiu!

Marinimós'a ingrijire a ilustrilor si prea stimatilor frati din Romani'a, prin care s'a ordonatu din partea dlui ministru alu afacerilor interne de acolo cu Nr. 14551 la directiunea imprimariei statului, impartasirea cătu a bibliotecii si a scóleloru nöstre cu cartile didactice si juridice, cătu si a scóleloru normale din Satulungu si Zernesci cu cartile didactice, care sunt in lista ce o am primitu cu pretiuit'a chartchia a on. domniei vóstre din 6. ale lunei presente, specificate, ne-a ridicatu cu atatú mai multu simtiemintele de recunoscintia si profunda multiamire, cu cătu buna-voint'a si ajutoriu de care ne bucuramu din parte, este celu mai poternicu sprijinu alu institutului nostru de inventiamenti, dela care mai cu séma depinde prosperarea culturei si fericirei acelora, carii se nutreseu in elu.

Deci ve inpartasimu on. domnule, că s'a dispusu din partea subscrisei eforii, se vi se rebonifice spesele cu priimirea aceloru carti inpreunate, in moneda sunatóre cu 10 fr. 41 cr., adeca diece florini 41 cr. v. a., si totu-odata se se ridice dela on. dumneavóstra acelle carti.

Avemu onore a ne desemná ai on. dn. vóstra, Efor'a scóleroru centrale romane ort. resaritene

Brasiovu, 15/3. Noembre 1869.

Damianu Datco,
presiedinte.

Cumucà cartile iuridice si didactice inseminate in acésta lista, si anume: căte 4 exemplaria pentru Sibiu si tienutu, éra căte 2 ecs. spre a se inaintá la Blasius in primirea dlni canonicu Tim. Cipariu, s'au primitu in toma, fara de neci o scadere, se adeveresce prin acésta. Sibiu, in 25. Nov. c. n. 1869.

Dela secretariatulu asoc. trans.

I. V. Rusu mp.
secret. II. alu asoc. trans. rom.

Multu stimate Domnule!

Nu e de multu, precum este binecunoscutu si domnieitale, de căndu dupa multe osteneli si necasuri, cu ajutoriulu lui Ddieu ajunseramu a infintá si in comun'a nöstra Zernesci un'a scóla primaria cu trei inventatori.

In urm'a acésta amu pusu si bas'a infintari unei bibliotece pre langa acésta scóla, precum trebue se fia de acestea la tóte scólele; dara toma pe candu meditámu mai seriosu, că intr'ata lipsa de midiulóce, in care ne aflam, unde se alergam dupa ajutoriu spre acestu scopu, si pe candu cugetámu a ne intorce privirea catra fratii nostri din Romani'a, care se parea a'si fi uitat de noi, — tomai intre acestea momente serióse, intre acestea impregiurari grele ne suprinse unu daru de 96 bucati carti didactice si juridice din tipografi'a statului Romaniei, ce l'a facutu dn. ministru de interne tenerei nöstre biblioteci scolare prin staruinti'a dtale. Credu că veti intielege, cătă bucuria ne-au causatu nöue acésta aducere aminte de noi din partea fratilor nostri din Romani'a, mai alesu déca veti considerá, că au fostu primita cu amóre fratiesca din partea a loru nostri.

De aceea dara subscrisulu a si primitu dela efor'i a scóla placut'a insarcinare, de a descoperi dlui ministru de interne din Romani'a prin prea-onor. dumneata adanc'a loru multiamita si recunostintia, dara si a asigurá pre dn. ministru, că vomu face că se scia si se cunósea tóta tinerimea nöstra scolaria si prin ea si posteritatea din acésta comună romana, binefacerea dlui ministru pentru scóla nöstra, ér pe dta te rogu se binevoiesci a me considerá si mai departe

Alu prea-onor. dtale sinceru stimatoriu

Zernesci, 13. Nov. 1869.

Ioanne Comsia,

preotu gr. or.

Din distr. Fagarasiului, dela bibliotecele carora s'au trimis: Cumu-că acestea mai susu specificate carti scolastice in buna stare s'au primitu in bibliotec'a nöstra, cu gratitudine se adeveresce.

Dela efor'i a scólei capit. greco-cat. din Ohab'a Fagarasiului in 4. Dec. 1869.

Nicolau Raicu,
par. in Sîncu si presied. efor.,
condeec. cu cruce de arg. cu
coróna pentru merite.

Iosifu Popu,
dir. scolare si secret. ef.
Vidi Ioane Antonelli,
vicariu foraneu.

Nr. 4325.

Cumu-că aceste carti le-am primitu in stare buna si s'au petrecutu in inventariulu bibliotecii oficiolatului districtuale, cu gratitudine adeverimus.*)

Dela oficiolatulu distr. Fagarasiu in 24. Nov. 1869.

I. G. Codru Dragusianulu,
vice-capit. diriginte.
Teofilu Francu,
vice-not. distr.

*) La bibliotec'a distr. s'au datu numai carti juridice dupa catalogulu ce s'a vediutu publicatu.

Red.

Cum că aceste carti s-au primit în stare bună, cu gratitudine se adeveresc. Dela eforia scolei capitale Radu Negră.
Fagaras, 12²⁴. Nov. 1869. Presidiul eforialu

Petru Popescu,
protopop gr. or. I. alu Fagaras.
Ioane Dim'a Petrasicu,
direct. scolei si secretariu efor.

Clusiu, 9. Februarie 1870.

Prea stimate Domnule!

La multă prețuită domniei vostre epistola din 25. Dec. c. n. an. tr. amu onore a ve respunde numai acum; din cauza că cartile trimise de stimat d-vostra, donate de dn. Cogalniceanu, ministrul de interne din România numai aseră le-am primit; de locu desfăcându-lăditi' amu si luat unu exemplar pentru societatea noastră de aici, după catalogulu ce ati binevoită a' publică in foia Transilvani'a Nr. 23 1869. E' cele două exemplare lasandule in laditia, dinpremă cu cele 50 exemplare de spre betia, asia pachetate cu lada cu totu data ocasiune le voi trimite la vener.-consistoriu din Gherl'a, care credu, că după primire de locu ve va si incunoscență.

Dorindu stim. d-vostra si un'a adeverintă despre primirea acestora, că la tempulu său se ve puteti legitimă inaintea respectivului, am onore a ve alatura aici una adeverintă despre primirea cartilor de ceea parte amentite.

Celu mai umilitu sierbu
Gregoriu Chifa,
adm. par. in Clusiu.

Adeverintă.

Despre aceea, pre cumu că din cele treisprezece exemplare de carti, donate de dn. Cogalniceanu, ministrul de interne alu României, pentru bibliotecele institutelor de invetiamant si ale societatilor literarie din Transilvani'a, Ungaria si Banatu, incredintă dn. Georgiu Baritiu spre a le distribui respectivelor societati, unu exemplar din acele, după catalogulu insenmatu in „foia Transilvani'a“ Nr. 23 ex 1869 1. Dec. c. n. societatea romana de lectura din Clusiu le-a primitu, prin acesta adeverediu.

Clusiu, 9. Februarie 1870.

Gregoriu Chifa,
adm. paroch. si bibliot. societ. rom. lit. din Clusiu.

Nr. 2863/1763.

Spectatului Domnului Georgiu Baritiu in Brasovu!

La prea-stimată scriptă a spectatei d-vostre ddto. 9. Nov. a. c. in privintă cartilor juridice si didactice in limb'a romana tiparite la Bucuresci si gratuite impartiente in Transilvani'a, Ungaria si Banatu pre sém'a bibliotecelor dela institutele romane de aici, — rescriindu, cu tota increderea ti se face cunoscutu, că acestu consistoriu cu bucuria si pre langa adanca multiamita primește cartile destinate, pentru institutele din ambitulu acestei diecese, si pentru portulu acelora sub alaturati ti se trimitu 7 fr. 60 cr. v. a. facându-ve cunoscutu si acea impregiurare, că din cartile cele pedagogice, destinate pentru scolele din Nasaudu, acestu consistoriu a destinat diumatate pentru preparandi'a gr. catolica din Gherl'a, dupace preparandi'a gr. cat. din Nasaudu s'a stramutat aici la Gherl'a.

Intre altele cu deosebita stima remanem. Din siedintă a consistoriale tienuta in Gherl'a la 13. Nov. 1869.

Ioanne Anderko,
vic. gen. capit.

Z. 78. 1869/70 R. A.

Sr. Wohlgeboren dem Herrn Georg Baritiu, erstem Secretär der siebenb. Association für Literatur und Cultur des romän. Volkes in Kronstadt.

Am 20. vorigen Monats erhielt das unterzeichnete Directorat durch den 2. Secretär des rom. Bildungsvereins, den geistlichen Herrn Rusu schriftlich die freundliche Anzeige, dass von den, durch den fürstlich-romänischen Herrn Minister des Innern zur Vertheilung an Lehrinstitute dieses Landes Eueren Wohlgeborenen zugesandten verschiedenen, in romänischer Sprache verfassten Druckschriften, Euere Wohlgeborenen mit 40. Numern juristischen Inhalts auch die Bibliothek der hiesigen königl. ungari-schen Rechtsakademie gütigst bedacht hätten, und dass diese Schriften in der Kanzlei der siebenbürgischen romänischen Association zur Empfangnahme bereit liegen.

Indem das unterzeichnete Directorat dieses schöne Geschenk und noch mehr die edle Absicht vollständig würdigend, dasselbe in Empfang genommen hat, kann es nicht unterlassen, den innigsten, achtungsvollen Dank im Namen dieser Rechtslehranstalt dafür auszusprechen und seine zuversichtliche Hoffnung darüber anzudeuten, dass diese Gabe, welche ein Fach und eine Sprache betrifft, in denen die hiesige Bibliothek bisher nur äusserst weniges besitzt, nicht nur unsere romänischen Studirenden mit den Gesetzes Gegenständen des nächsten Nachbarstaates bekannt machen, sondern auch unseren übrigen hier studirenden Vaterlandssöhnen neben jenem Vortheile zugleich die beste Gelegenheit bieten wird, nach und nach auch unsere dritte Landessprache und die mit schätzenswerthem Eifer sich erhebende romänische Literatur einzüben und sich, wie es für jeden Siebenbürger, ganz besonders aber für den Juristen notwendig ist, zu eignen zu machen.

Genehmigen Euer Wohlgeborenen neben dem wiederholten Danke den Ausdruck unserer besonderen Achtung.

Das Directorat der königl. ungar. Rechtsakademie.

Dr. Müller.

Unu exemplarin a fostu destinat pentru redact. acestei foi, pentru că ertandu'l spatiulu si tempulu, se faca recensiuni asupra mai multora din acelea carti; inse si din acesta s'a impartit multe bucati, mai alesu pe la teneri de buna sperantia, cumu si la căte unu barbatu de un'a său alta specialitate.

Cartile töte au cumpănatu aprópe diece centenarie. Spesele transportului, ale vamei si revisiunei la pasulu Temisiu, platite pre langa boleta, apoi spesele transportului dela Brasovu inainte in diferite directiuni, s'a coperit după una repartițione corespondietória. Cele 4 ecs. trimise la on. comitetu s'a impartit pre cătu scimu: la bibliotec'a asociatiunei, la seminariulu archier. gr. res., la Resinariu si Orlatu.

GRAMATEC'A LIMBEI MAGIARE

pentru clasile gimnasiali inferiori, precum si pentru privati, de Octaviu Baritiu, prof. gimn. in Naseudu. Edit. II. Emendata si amplificata. Pret. 70 cr. v. a.

Clusiu, 1869. Editoriu si proveditoriu I. Stein.

MAGYAR-ROMÁN ZSEBSZÓTÁR.

Tanodai és magán használatra. Irta Baritiu Octav, gymnásialis tanár Naszódon. Ára 1 frt. Kolozsvárt, 1870. Stein János muz.-egyleti könyvárus sajátja.

Atâtă acestea, cătu si alte carti romanesce se potu trage pentru comitate prin librari'a I. Stein.